

T-252/04. sz. ügy

Caviar Anzali SAS

kontra

**Belső Piaci Harmonizációs Hivatal
(védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)**

„Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – Az ASETRA közösségi ábrás védjegy bejelentése – CAVIAR ASTARA korábbi nemzeti és nemzetközi ábrás védjegyek – Viszonylagos kizáró okok – Összetéveszthetőség – Felszólalás elutasítása az iratok megállapított határidőn belüli bemutatásának elmulasztása miatt – Első ízben a fellebbezési tanács előtt előterjesztett bizonyítékok – Elfogadhatóság – A fellebbezési tanácsok által végzett vizsgálat terjedelme – 40/94/EK rendelet 62. cikke és 74. cikke”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (első tanács), 2006. július 11. . . . . II - 2118

Az ítélet összefoglalása

1. *Közösségi védjegy – Fellebbezési eljárás
(40/94 tanácsi rendelet, 62. cikk, (1) bekezdés, 74. cikk, (2) bekezdés)*

2. *Közösségi védjegy – Fellebbezési eljárás*

(40/94 tanácsi rendelet, 62. cikk, (1) bekezdés, 74. cikk, (1), (2) bekezdés)

1. A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fórumai közötti funkcionális folyamatosság elvéből következik, hogy az OHIM első fokon döntő fórumai által hozott határozatok tekintetében lefolytatandó felülvizsgálat keretében a fellebbezési tanácsoknak a felek által mind az első fokon döntő fórum előtti, mind pedig a fellebbezési eljárásban előterjesztett valamennyi ténybeli és jogi elemre kell a határozataikat alapítaniuk.

Az *inter partes* eljárást illetően, az OHIM különböző fórumai közötti funkcionális folyamatosság elvéből ezért következik az, hogy a 40/94 rendelet 74. cikkének (2) bekezdése alapján a fél nem terjesztheti elő a fellebbezési tanács előtt azokat az új ténybeli és jogi elemeket, amelyeket nem hozott fel az elsőfokon döntő fórum előtt. A funkcionális folyamatosság ezzel szemben azt jelenti, hogy ez a fél előterjesztheti az említett elemeket a fellebbezési tanács előtt.

(vö. 31–33. pont)

Ennélfogva a fellebbezési tanácsok a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 74. cikke (2) bekezdésének egyetlen feltétele mellett adhatnak helyt a fellebbezésnek a fellebbező fél által felhozott új tények vagy az általa előterjesztett új bizonyítékok alapján. A fellebbezési tanácsok felülvizsgálata nem korlátozódik a megtámadott határozat jogszerűségére, hanem a fellebbezési eljárás devolutív hatálya miatt a jogvita egészének új értékelését feltételezi, mivel a fellebbezési tanácsoknak teljes egészében újra kell vizsgálniuk az eredeti kérelmet, és figyelembe kell venniük a kellő időben benyújtott bizonyítékokat.

2. A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdésében megfogalmazott szabály, amely értelmében a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) a tényeket hivatalból vizsgálja, két korlátot fogalmaz meg. Egyrészt, a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban a vizsgálat a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti

igényekhez kötve van. Másrészt, e cikk (2) bekezdése az OHIM számára biztosítja azt a lehetőséget, hogy azokat a bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem „kellő időben” terjesztettek elő, figyelmen kívül hagyja.

Ugyanakkor az OHIM fórumai közötti funkcionális folyamatosság elvéből következik, hogy a „kellő idő” fogalmát valamely fellebbezési tanács előtti fellebbezési eljárás keretében úgy kell értelmezni, mint amely a fellebbezés benyújtására nyitva álló határidőre, illetve a kérdéses eljárásban megállapí-

tott határidőre vonatkozik. Mivel ez a fogalom az OHIM előtt folyamatban lévő valamennyi eljárás keretében irányadó, az első fokon határozó fórum által a bizonyítékok benyújtására megállapított határidők letelte tehát nem befolyásolja annak meghatározását, hogy azokat a fellebbezési tanácshoz „kellő időben” nyújtották-e be. A fellebbezési tanács ezáltal köteles figyelembe venni az elé beterjesztett bizonyítékokat függetlenül attól, hogy azokat a felszólalási osztályhoz benyújtották-e, vagy sem.

(vö. 34–35. pont)